

Valašsko zaplavily babočky bodlákové

K dokoli, kdo opustil někdy v posledních třech týdnech svou kancelář, je viděl. Tisíce baboček. Mraky táhnoucích baboček bodlákových. Ačkoli je tato babočka našim domácím motýlem, stamilióny až miliardy motýlů se na jaře vylíhly z kulek ve Středomoří a vydaly se na pouť na sever.

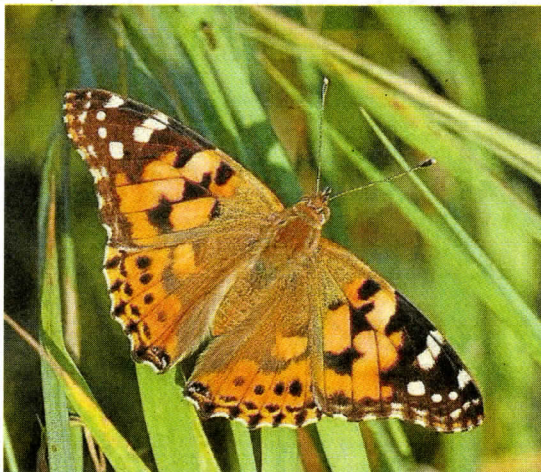
Babočka bodláková je typický tažný motýl. Není v naší fauně jediný, další jsou třeba babočka admirál, bělásek zelený nebo noční motýli – někteří lišaji. K tahům těchto druhů dochází pravidelně, většinou ale nejsou tak masivní, jako ten letošní.

Babočka bodláková funguje podobně jako severoamerický motýl monarcha stěhovavá. Dospělí motýli přežijí zimu v jižních krajích (u babočky

bodlákové ve Středomoří, a to i na africkém pobřeží) a na jaře se vydají na cestu k severu. Cestou se páří, samičky kladou vajíčka. Z nich se po pár týdnech vyvinou dospělí motýli, a ti pokračují k tahu – stále k severu. V jednom hejnu tak mohou být babočky úplně staré a otrhané, ale i čerstvé kusy, které se přidaly k letu později. Cestou se vydatně živí nektarem, snaží se sát na čemkoli – i mrkvi bršlici či lípách, zkouší i umělohmotné květiny.

Během asi třech generací dosáhnou oblasti kolem Polárního kruhu, no a zde se směr tahu obrátí s tím, jak se začne ochlazovat a zkracuje se den. Babočky tak u nás pravidelně potkáváme do pozdního podzimu – nejsou to

však tytéž, které jsme potkávali cestou na sever koncem jara, ale jejich dítko či vnou-



čata, mířící na jih. Většina jich cestou na jih zemře, dost jich však do „zimovišť“ doletí, nakladou tam vajíčka a založí tak novou generaci.

Intenzita tahu se liší mezi roky, a to v závislosti na tom, jaká byla ve Středomoří zima a časné jaro. Ta letošní byla východně od Středozemního moře mimořádně vlhká, baboček bodlákových se nahlíhlo víc než jindy. Cestou jim usnadnilo i časné jaro v jihovýchodní Evropě. Poslední podobně velký tah se odehrál roku 2009, tehdy byla příznivá zima v západním Středomoří a hlavní směr tahu logicky k severovýchodu. Přejme babočkám na jejich obtížné trase na sever mnoho štěstí, to štěstí budou potřebovat i jejich potomci, kteří se budou na podzim vracet zpět.

**Lukáš Spitzer, entomolog
Muzea regionu Valašsko**